

Sygn. akt IV KZ 42/21

POSTANOWIENIE

Dnia 22 listopada 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie **A. H. N.**

o wydanie wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 22 listopada 2021 r.

na posiedzeniu w przedmiocie zażalenia skazanego

na zarządzenia Zastępcy Przewodniczącego Wydziału IX Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w K.

z dnia 6 września 2021 r., sygn. akt IX Ka (...),

o odmowie przyjęcia wniosku skazanego o sporządzenie i doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem

postanowił:

zaskarżone zarządzenia utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Przywołanym powyżej zarządzeniem Zastępcy Przewodniczącego IX Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w K. odmówił przyjęcia (złożonego w dniu 30 sierpnia 2021r.) wniosku skazanego o sporządzenie i doręczenie pisemnego uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 2 września 2021 r. , sygn. akt IX Ka (...)- na podstawie art. 422 § 3 k.p.k. w zw. z art. 458 k.p.k.

Na to zarządzenia skazany wniósł zażalenia, w których podniósł, że „składając wniosek kierował się tym , aby wysłać wniosek zawczasu i żeby był on w Sądzie w dniu wydania wyroku”. Nie był świadomy, że „liczy się dopiero od dnia wydania orzeczenia”.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Przytoczone w nim przez skarżącego okoliczności nie odnoszą się do wskazanych w zaskarżonym postanowieniu regulacji zawartych w kodeksie postępowania karnego, które uznano za podstawę prawną tego zarządzenia. Stąd też nie mają znaczenia dla oceny zaskarżonego zarządzenia, skoro -wobec brzmienia tych regulacji – są bezprzedmiotowe. Nie ulega bowiem wątpliwości, że zgodnie z treścią art. 422 § 2 k.p.k., mającego stosownie do brzmienia art. 458 k.p.k. zastosowanie także i w postępowaniu odwoławczym – wniosek o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku uprawniony strona może złożyć w terminie zawitym 7 dni od daty jego ogłoszenia. Wykładnia językowa tego przepisu nakazuje (i to w sposób wobec jego brzmienia nie nasuwający uzasadnionych kontrowersji) przyjąć, że dokonanie tej czynności procesowej jest możliwe (tylko) w tym wskazanym terminie, mającym charakter zawity i to dopiero „po dacie ogłoszenia wyroku”. Wniosek nie spełniający tych wymogów jest pozbawiony skuteczności procesowej i jako taki nie powinien być przyjęty. Ta interpretacja jest nie tylko uwarunkowana jednoznacznym brzmieniem owego przepisu art. 422 § 1 k.p.k., ale jest wsparta względami funkcjonalnymi. Jej odrzucenie oznacza bowiem przyzwoleń na składanie wniosków – tak jak w niniejszej sprawie – jeszcze przed ogłoszeniem wyroku (nawet już na wstępie procesu) i w sytuacji nieznamości zawartych w tym wyroku rozstrzygnięć, tylko „na wszelki wypadek” (jak to skazany przyznał), co czyni taką praktykę nieracjonalną i już przez to samo pozbawioną racji przemawiających za jej akceptacją. Stąd Sąd Najwyższy w składzie rozpoznającym niniejszą sprawę podziela jako trafne i zasadne te orzeczenia tego Sądu, które zostały przytoczone w zaskarżonym zarządzeniu, Dodać tylko należy, że zawarte w tych orzeczeniach stanowisko jest konsekwentnie od lat wyrażane (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 11 października 2002 r., WA 53/02, OSNKW 2003, Nr 1-2, poz. 15 z glosą S.M. Przyjemskiego, OSP 2003, Nr 10, s.127; także z 6 lipca 2005 r., IV KZ 18/05, OSNwSK 2005, Nr 1, poz. 1335)

Z tych wszystkich względów postanowiono jak wyżej.

